

Der er i dette Forhold ingen som helst svigtende Skatter, og der er intet i dette, som begrunder, at Overskuddet det foregaaende Aar paa 61 Mill. Kr. forvandlede til et Underskud paa 56 Mill. Kr. det næste Aar paa Driften, altsaa 117 Mill. Kr.'s Forskel. Nej, det, der begrunder det — det var den højtærede Minister inde paa —, det var Højkonjunktorens Svingning over til Prisdald, saaledes forstaaet, at den høje Regering intet begreb af, hvad der foregik i Verden, i alt Fald handlede, som om den ikke forstod noget af det, der foregik. Jeg har skildret dette Forhold i Eftermiddagsmødet og skal ikke gentage det.

Den højtærede Statsminister har saa givet mig Svar paa nogle Spørgsmaal, og jeg skal knytte nogle faa Bemærkninger til Svaret. Den højtærede Statsminister meddelte, at han ikke inden Udgangen af Finansaaret 1922—23 har anbragt de Laan, han har Bemyndigelse til at optage i hint Finansaar. Han siger, at han her i Tinget har givet Meddelelse om, at han agtede at betragte Lovens Bemyndigelse som gældende ogsaa for Tillægsperioden, og at der ikke var gjort Indsigelse derimod. Det er ikke rigtigt. Jeg har udtalt, at efter min Opfattelse bemyndigede Lovens Ord ham ikke til at optage det paa et senere Tidspunkt. Der staar i Loven, at han har Bemyndigelse til i Finansaaret 1922—23 o. s. v., og dette kan ikke bemyndige Ministeren til at optage Laanet to eller tre Maaneder ind i det nye Finansaar. Jeg tror, at Ministeren gør ret i at holde sig til, hvad Loven siger, og ikke fortolke det bort, selv om der kan være Behageligheder for ham af finansiell Art ved at se bort derfra. I dette Tilfælde kan den højtærede Minister, naar han ikke har faaet de 10 Mill. Kr. optaget i det Aar, da han har Lov til det, optage de 10 Millioner, han har Ret til at optage i 1923—24, nu med det samme, saa snart han vil; og naar vi kommer ind til Efteraaret, kan han søge Tillægsbemyndigelse til at optage andre 10 Millioner. Men den eneste Forskel ved denne Fremgangsmaade, som vil være i Overensstemmelse med Loven, er, at han ikke faar de 10 Mill. Kr. at pynte med paa Statsregnskabet. Disse 10 Mill. Kr. skal nemlig ganske simpelt pynte paa Statsregnskabet uden i mindste Maade at forbedre den indre Kvalitet af Regnskabet.

Den højtærede Minister gav dernæst Oplysning om Statskassens Tilstand. Det var lidt vanskeligt at følge den højtærede Minister, fordi han blandede Spørgsmaalet om Værdipapirerne sammen med den likvide Beholdning, hvad han ikke plejer at gøre. Jeg har derfor ogsaa bedt den højtærede Minister give Oplysning om det og om at holde de to Ting udsondret fra hinanden; men jeg forstod ham saaledes, at indbefattet de Papirer paa 26 Mill. Kr., havde han i alt 60 Mill. Kr. til Raadighed, altsaa maa det, han ellers kalder den likvide Kassebeholdning, den 14. April have været 34 Mill. Kr. Dette Beløb overmaade og angstende ringe til at imødegaa Tillægsperioden, og jeg forstaaer meget godt, at Ministeren derfor kun siger, at den likvide Kassebeholdning antagelig vil strække til. Derefter kom den højtærede Minister ind paa Spørgsmaalet om Afhændelsen af Laanet af 1920 og udtalte, at det var rigtigt at vente, til man kendte Reparationskommissionens Afgørelse. Jeg maa antage, at der er nogle, der har kunnet sige med Sandhed, at det var rigtigt at vente, men den højtærede Finansminister kan ikke sige det, thi han har sat 7 Mill. Kr. til ved at vente. Og det er ganske urigtigt, at den højtærede Minister af Hensyn til den Afgørelse havde særlig Grund til at lade være med det, thi den højtærede Minister havde her i Tinget under den lange Debat om dette Laan Gang paa Gang fastslaet, at en betydelig Del af Laanet vilde komme det danske Samfund til gode. Jeg gjorde den Gang opmærksom paa — det var i en Disput om, hvorledes dette Laans Forrentning faktisk var at forstaa —, at naar det skulde gaa direkte til Frankrig eller til Belgien gennem Paris i Dollars, var det urimeligt at omskrive Dollars i danske Kroner, thi saa kom den Del af Beløbet overhovedet ikke her ind i Landet, og den Kursomsætning, hvorved Ministeren fik en Illusion af en Renteforringelse, fandt overhovedet slet ikke Sted. Overfor dette hævdede Ministeren Gang paa Gang, at der var et betydeligt Beløb, som skulde bruges her i Landet og omsættes i danske Penge. Den højtærede Minister har derfor paa dette Tidspunkt haft en Mening om, hvilket Beløb der vilde komme her til Danmark, og det burde han have taget hjem, og hvis han havde taget for meget hjem — jeg har